

Куче-лѣкаръ.

Нѣкога живѣлъ единъ човѣкъ, на име чичо Трайко. Той си нѣмалъ никого на свѣта, освѣнъ вѣрното си куче Шарко. Чичо Трайко ималъ у себе си парц, затова разбойници се сговорили и веднажъ, когато той пѣтувалъ изъ гора, тѣ грѣмнали съ пушки и злѣ го наранили.

Облѣнъ въ кърви падналъ чичо Трайко. Разбойниците взели паритѣ, хвърлили го въ една яма, затрупали го съ прѣстъ и си заминали.

Тогава Шарко се залавя за работа. Почналъ да разравя съ крака земята и до вечеръта можалъ да открие господаря си.

Крѣвта течала отъ ранитѣ му, но чичо Трайко билъ още живъ. Сърдцето му туптѣло слабо и той лежалъ безъ да се помни.

Кучето почнало да лиже ранитѣ, лицето му и жално полайвало. Прѣзъ нощта паднала силна роса и това нѣщо посѣживило нещастника. Той се пробудилъ и заплакалъ отъ болки, но скоро отново пакъ примрѣлъ отъ слабостъ. Тогава вѣрното куче легнало върху гърдитѣ му и все ближело ранитѣ.